Mizah

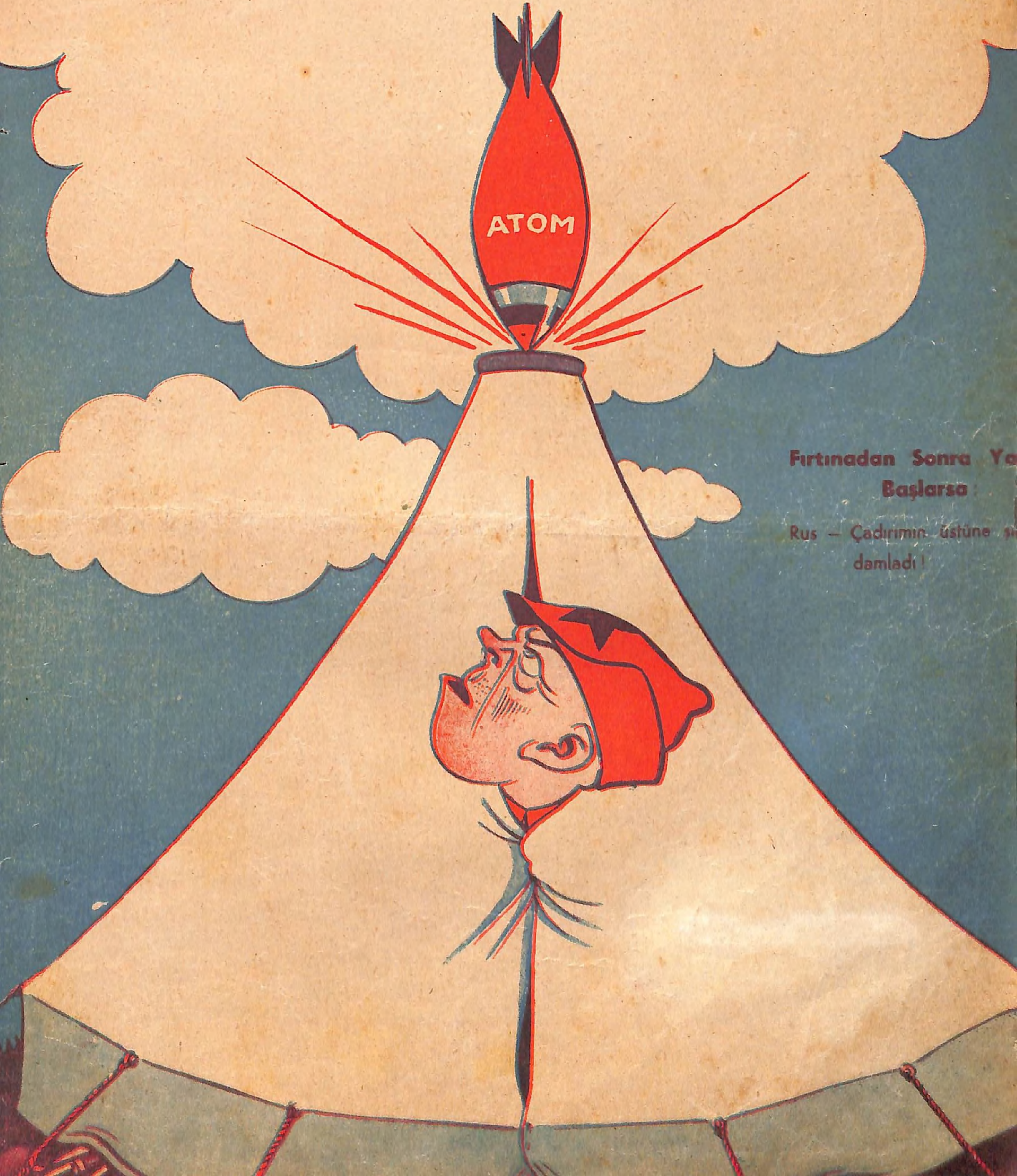

Fırtınadan Sonra Ya
Başlarsa :

Rus — Çadırımın üstüne şi
damladı !

Çapkın Fıkralar

Ne zannetmiş?

Oda da yalnızdılar. Radyoyu açmışlar, dans ediyorlardı.

Birdenbire kapı açıldı, kızın babası içeri girdi. Öfke ile üzerlerine yürüyerek delikanlının iki yanağına birer tokat indirdi.

Çocuk şaşırmıştı.

Kız izah etti:

— Affedersin, şekerim, dedi. babam biraz sağırdır. Radyonun dans havası çaldığını duymamış olacak.

Başkasının karısı

Öğretmen sordu:

— Adem karısını nasıl elde etti. söyler misin oğlum!

Çocuk hazır cevaptı;

— Bilmiyorum amma, efendim, dedi. Öğrenmek de istemem.

— Neden!

— Çünkü babam «başkalarının karısile meşgul olmak bir erkeğe yakışmaz,» demişti de...

Adem-Havva hikâyesi

Nezihe Muhittin, kadınlığın medeniyete olan hizmetlerinden bahseden bir konferans veriyordu. Bir aralık heyecanlandı:

— Size sorarım, sayın baylar! Dedi. kadın olmasaydı bugün erkekler ne halde bulunurlardı acaba?

Dinleyenler arasından biri cevap verdi;

— Cennet bahçesinde keyif çatarlardı, sayın bayan!

FIKRALAR

İnce bir hesap

Uçan kuşa borcu vardı. En büyük kusuru da eline geçen parayı üstüne başına ve boğazına harçamaktı. Onun için, senelerdenberi borçlarını temizleyemezdi.

Son günlerde herkesi hayrette bırakan birşey oldu: Ezeli ve ebedî - borçlu, kendisine birşey almayor, eline geçen para ile borçlarını ödeyordu. Arkadaşları şaşırdılar.

— Ne oldu sana böyle? Diye sordular. Borçlarını birer birer ödeyorsun.

Öteki güldü:

— Bugünkü halde en ucuz şey, eski borçlar, azizim, dedi. Herşeyin fiyatı eskisine nazaran dört, beş misli arttı. Halbuki borçlarımı eski para kıymeti üzerinden ödüyorum.

Yeni icat

İstanbul Konservatuvarı keman öğretmeni Ali Sezer, ismi âzım olmayan bir başmuharririmize rastgeldi:

— Artık, dedi. Senin makalelerini okumaktan kurtuluyorum

Başmuharrir şaşırdı ve ne cevap vereceğini bir türlü kestiremedi; yutkundu, kekeledi nihayet:

— Neden, dedi. Bir şeye kızdın, ondan mı okumuyorsun?

Ali Sezer güldü:

— Yok canım, dedi. Ne münasebet. Bir Amerikalı doktor, çabuk uyku getiren bir makine icat etmiş de...

Aradaki fark

Malûm, Kemal Tözem radyo tiyatro kolunun hem rejisörü, hem değerli bir aktörüdür.

Bir piyeste kendisi de vazife almıştı. Rol icabı yalancı, dolandırıcı, mürabahacı, karaborsacı, sefil, alçak bir adam şahsiyetini canlandırıyordu.

Piyes bittiği zaman Kemal Tözem'i telefona çağırdılar, Ankara'nın meşhur katakullicilerinden biri kendisini tebrik ediyordu:

— Hayret beyefendi, diyordu. Nekadar muvaffak oldunuz. Sizi tebrik etmeği bir vazife bildim ve piyes biter bitmez derhal telefona sarıldım. Hakikaten muvaffak oldunuz, bravo size!

Kemal Tözem meşhur tavazuuyle cevap verdi:

— Estağfurullah efendim. Bendeniz zatialinizin bir mukallidiyim. Bu işin tiyatrosunu oynamak bize düşüyor, halbuki siz bizzat yaşıyorsunuz.

Bir izah

Galatasaray ilk kısmı müdürü bay Saffet bürosunda oturuyordu. Kapı vuruldu, içeriye bir öğretmen girdi:

— Efendim, dedi. Refikanın doğumu var da, bugün izin rica edeceğim.

Bay Saffet:

— Hay hay, dedi. Tamamen serbestsiniz!

Öğretmen gittikten sonra üzüldü, kendi kendine:

— Tuuu, dedi. Çocuğu tebrik bile etmedim.

Aradan bir hafta kadar geçti, yine kapısı vuruldu. İçeriye aynı öğretmen girdi, ellerini oğuşturarak:

— Şey, efendim, dedi. İzin isteyeceğim, refikanın doğumu var da..

Bay Saffet doğruldu:

— Allah, Allah! dedi. Bizim bildiğimiz bir çocuk dokuz ay, on günde dünyaya gelir. Halbuki, refikanın daha bir hafta evvel doğumu vardı.

Öğretmen cevap verdi:

— Doğru efendim, dedi. Fakat sizler galiba sözümü yanlış anladınız. Refikamın doğumu olmasına doğumu var. Yalnız doğuran o, değil. Kendisi ebedir de!..

Keşke

Şişli Terakki lisesi müdürü ve fizik hocası Ecvet Gürses, bahçede dolaşıyordu. Mektebe yeni kaydedilmiş bir talebe kendisini tanımadığı için geçen sene sınıfında kalan bir arkadaşına onu gösterdi:

— Bu kim?

— Bay Ecvet!

Yeni talebe heyecanla sordu:

— Gürses mi?

Sınıfta kalan talebe cevap verdi:

— Keşke gür numara olsaydi!..

Eşek eti

Kasap, çırağına kızmış bağırıyordu:

— Bak beni bir daha kızdırayım deme, alimallah seni keser, etlerini makineden geçirir, kıyma yaparım.

Çırak güldü:

— Affedersin amma, usta, dedi. Beni eşek zannettin galiba!

SAYI: 13 CİLT: 1

Fiatı 15 kuruştur

4 EKİM 1946

Mizah

Çıkaran:
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruşt

Posta Kutusu: 255

CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI

BAŞKÖŞEDEN

Memurlara Zam

Adamın biri işsizmiş. Tanıdığı kodamanlardan birine baş vurmuş:

— Halim berbat, demiş. Aman bana bir iş...

Kodaman, dünyada ençok ve kolay verilen nesne kesesini açmış:

— Olur, sen merak etme!

diye va'di basmış. Aradan günler geçmiş, edilen va'd bir türlü yerine gelmemiş. Zavallı işsiz, kodamanı ziyarete gitmiş; o, adamcağızı görür görmez ağzını açmasına meydan vermeden:

— Aklımda, demiş. Aklımda!

Adam ne yapsın, kös kös geri dönmüş. O günden sonra ne zaman kodamana gitse veya bir yerde rastlasa kendisine tekrarlanan hep aynı kelime:

— Aklımda!..

Birgün derdini bilen yakın arkadaşlarından biri sormuş:

— Yahu, senin iş meselesi ne oldu?

Adamcağız ağlanacak halde olmasına rağmen gülümsemiş:

— Kardeşim, demiş. Bizim iş işlikten çıktı lâdese döndü. Herifi nerde görsem aklımda diyip işin içinden sıyrılıyor!.

Gazetelerde hergün bir haber: "Memurlara zam yapılıyor." Bakıyorsunuz barem cetvelleri neşr edilmiş. Ertesi günü bir tekzip: "Vakıa memurlara zam yapılacak ama, derecesi henüz mechuldür. Verilen haberler bir tahminden ibaretdir."

Halbuki bu haberlere kaç aile reisi ne ümidlerle, ne hayallerle bağlanmış, şıkır şıkır oynamağa kalkmıştır. Ertesi günü tekzib çıkınca: o ümidler, o hayaller güneş görmüş kar gibi erimiş; sahibi yese, bedbinliğe düşmüşdür.

Bereket Maliye Bakanı son demecile işi haletti.

Hani nerdeyse memurlar şöyle diyeceklerdi:

— Bizim zam işi zamlıktan çıktı, Lâdese döndü: "Aklımda" sını basan işin içinde, sıyrılıyor.

Memurlara zam yapılarak durumları yükseltiliyor:

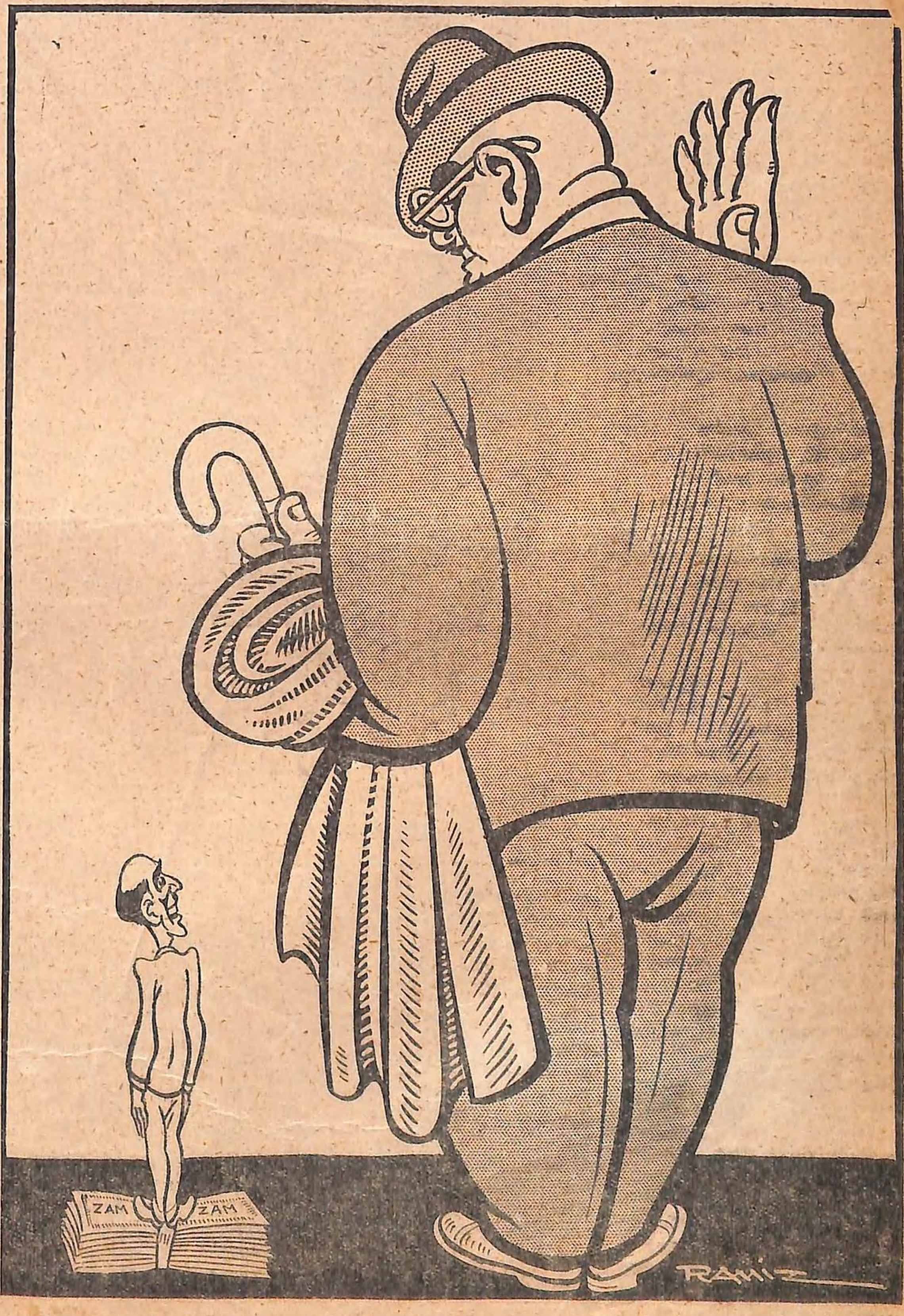

Harp Kalantoru — Eee, uzun etme memur bey, boyun boyuma yaklaştı!

İnkilâp Partisine ithaf :

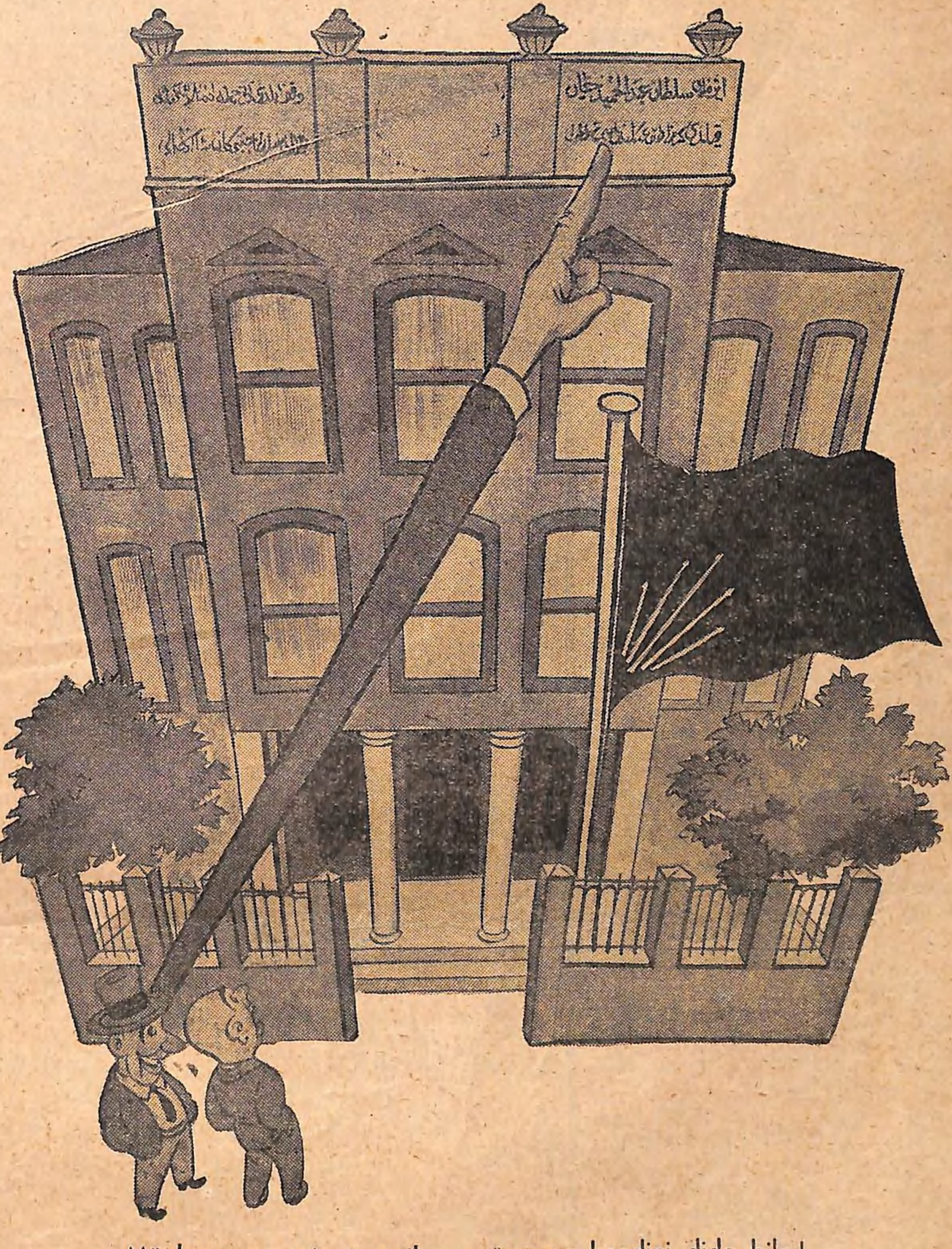

Münhasır vasıtai rüyet iken, göremez kendini dide bile !

Peşrev

Dostlar Alışverişte Görsün !

○ ○ ○

Yazan : **Ertuğrul Şevket**

○

Yerli mallar pazarı lağv edili-
or. Şu harp senelerinde bize çe-
itli oyunlar eden, gâh kızdıran,
âh güldüren Yerli mallar paza-
yok mu ? İşte o.. Ekmek kar-
esi kadar manasızlasdıkdan
onra o da ortadan kalkıyor.

Hiç unutmam birgün yaldızlı
ir davetiye almıştım : caf caflı
ir ifadeyle Yerli mallar pazarı-
ın açılış töreninde sayın eşimle
irlikde bulunmam rica ediliyor-
u.

Binanın önüne geldiğim za-
an müthiş bir kalabalıkla kar-
laştım : Siyah elbiseli, asık
üzlü, ciddî tavurlu bir sürü in-
ın.

Karşıki kaldırım bu töreni
eyr etmeğe koşmuş kucağı kun-
aklı kadınlar, başörtülü tazeler,
arşaflı nineler, hırpani kılıklı
rkekler doluydu.

Derken efendim, bir alkıştır
optu : Uzun boylu bir zat da-
etliler safını yara yara, şanlı
refli bir edayla cephesi bay-
klarla donanmış binaya doğru
irüdü, kendisine uzatılan taba-
n içindeki altın makası aldı,
erli Mallar pazarının kapısına
rilmiş olan kurdeleyi kesti. Bir
kış, bir alkış.. Arkasından bir
tuk. Her kelimesi, her cümle-
en nadide bir pırlantayı an-
ran: beliğ, veciz, heyecanlı bir
tuk. Meğer şimdiye kadar ne-
çekmişiz. Bundan sonra Yer-
mallar pazarı sayesinde.. Piya-
da nazım rol...

Hay Allah razı olsun ! Dinle-
kçe coştum, coştukça dinle-
n. Gözlerim yaşardı, bir baba
adi gibi koltuklarım kabardı;
den evelki nesillerden daha
htiyar olmanın zevki, şetareti,
şesi, gururu içinde hazırlanan
eye saldırdım. Yalnız ben mi?
ada kim varsa hepsi. Sanki
ndan evel iktisadî bünyemizi
san unsurlar bu büfedeydi de
arı yok etmeğe, ortadan kal-
[illegible] Davetli

safları muharebe nizamına girmiş ordular gibi şiddetli hareketlerle bir ileri gidiyor : limonata bardaklarını kapıyor; geriliyor : pastaları atıştırıyordu.

Az sonra muzaffer; karnımız tok, sırtımızın pek olacağından emin merdivenleri inerken satış dairesini bir sürü insanın doldurduğunu gördük. Çete muharebesi yapar gibi birbirlerinin omuzlarından paralar uzatıyorlar : kumaşlar alıyorlar; az gerileyip gene para uzatıyorlar : gene kumaş alıyorlardı. Bunlar kimlerdi ?

— Kara borsacı !

dediler. Kara borsacı.. Lügatımızın bu yeni ünvanla bir kat daha süsleneceğinden, zenginleşeceğinden emin olmakla beraber ne işe yarayacaklarını bir türlü kestirememiştik. Sonraları öğrendik : Meğer bunlar kimsenin haberi olmadan, kendiliklerinden Yerli malların seyyar şubeleri haline geliveren hâllâli müşkilât imişler ! Yerli mallarda birşey bulamadın mı, hemen onlara koş, istediğini bir iki mislicik fazla fiatla al !

Gün geçti, yeni tedbirler alındı : memurlara, dar gelirlilere kuponlar verildi. Baktık ve hayretle gördük ki : açılış törenini karşiki kaldırımdan seyr eden kucağı kundaklı kadınlar, başörtülü tazeler, çarşaflı nineler, hırpani kılıklı erkekler bu taraftaki kaldırıma geçmişler Bir kalabalık, bir kalabalık. Adeta geçmeğe imkân yok. İkide birde yolcuların kulağına fısıldanmıyor, bir nara küçüğü atılıyor :

— Evleneceklerden pamuklu kuponu, ölüsü olanlardan kefenlik kupon alıyoruz !

Bu Yerli malların lağvı kararından sonra anlaşılıyorki, aynı binanın önünde son bir kalabalık daha göreceğiz : İşinden çıkarılan, düşük omuzlu memur kalabalığı.

Şu harp içinde yaptığımız işler birer birer tasfiye edildikçe, acı acı gülümsememek elden gelmiyor. Sanki, meşhur atalar sözünün doğruluğunu isbata çalışmış, elhak bunda da muvaffak olmuşuz : Dostlar alış verişte görsün !..

Haftanın Müşaaresi

Atom Bombasına Dair

(Müşaare, Kandilli rasathanesi civarında Fatin Gökmen üstadımızın köşkünde cereyan eder.)

Aldı Saffet Şav,

Bakalım neler dedi?

Anlamayor bir türlü ne eniştem, ne kaynım;
Şu atom da nereden çıktı, ey nuru aynım?

Aldı Fatin Gökmen,

Bakalım neler dedi?

Sana gerçek haberi vereyim ben tez elden:
Hiçbir yerden çıkmadı, mevcud idi ezelden.

Aldı Saffet Şav

Madem ki mevcut imiş ezelden her mahalde,
Niçin bundan bendeniz habersizim şu halde?

Aldı Fatin Gökmen

Olmaz elbet haberin: Kadın değil, kız değil;
Çekilecek enfiye, çiğnenen sakız değil!

Aldı Saffet Şav

Kadın değil de neden derde sokar başları,
Enfiye çekmiş gibi döktürür gözyaşları?..

Aldı Fatin Gökmen

Nasıl varsa kadının hayra, şerre yararı,
Atomun da var bize hem kârı, hem zararı.

Aldı Saffet Şav

Keyif çatan görmüşüm gerçi kadından yana,
Rastlamadım atomdan zil takıp oynayana!

Aldı Fatin Gökmen

Nasıl kâmil bir elde kadın bulursa kıymet,
Atom da sulh olunca olur malı ganimet.

Aldı Saffet Şav

Biz de traş kısmını biliriz acizane;
Siz atomun ilmini anlatın tane tane!

Aldı Fatin Gökmen

Takayım irfanına öyleyse mavi boncuk:
Ecinni tayfasıdır madenlerin atomcuk.

Aldı Saffet Şav

Dersinizle dağıldı cehaletim, kederim;
Cilâ geldi zihnime, arzı şükran ederim!

Aldı Fatin Gökmen

Hem okşar, hem de çarpar cin tayfası, malûm ya;
Atomla da ya ölür, ya yaşar ümmü dünya.

Deyip Kestiler.

Deli Ozan

Açıl kilidim açıl; açılmaz!

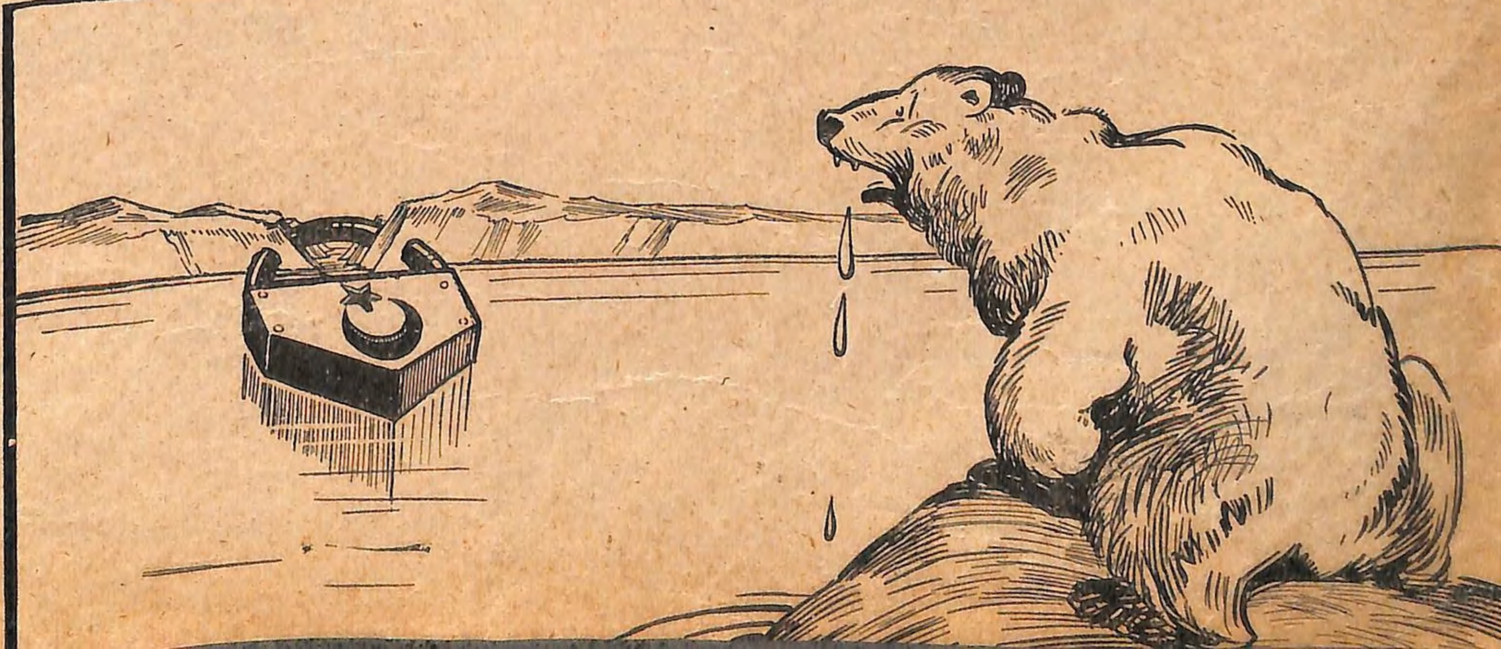

Teşbihte
ata Olmaz !

n külbastıya benzer : döğ-
yumuşar.
dostluk şaraba benzer ;
cca sirkeleşir.
nezleye benzer : tutulma-
san görülmemiştir.
veren bozuk plağa ben-
alacak, alacak, alacak ! '
tsız tatsız söylenir.
mensupları fıçıya girmiş
a balığına benzer : en ça-
rf edilenleri üst sıradaki-

os musluğu radyoya ben-
ırmadan hırıldar.
t vekilliğine adaylık pı-
a benzer : herkes büyük
yenin kendisine çıkacağı-
r.
vay biletcisi eski mek-
mubassırına benzer :
insan paylar.
lokanta mezbahaya ben-
eri giren buğazlanır.
nemur otobüse benzer :
taşınması ihtimali ol-
yük almıştır.
adam kasaya benzer :
n on para sarf etmez.
eci falcıya benzer : söy-
r türlü olmaz.
zlık aşka tutulmağa
saklanması ihtimali

, yıkık dökük irada ben-
kadar masraf etsen, gö-
n bir şey yoktur.
t paraya benzer : cebine
zaman insan memnun

inanmayan Japonyaya
nasıl olsa yaşamaktan
kesmiştir.
lara göz diken Rusyaya
ömrü boyunca avuç ya-
mahkûmdur.

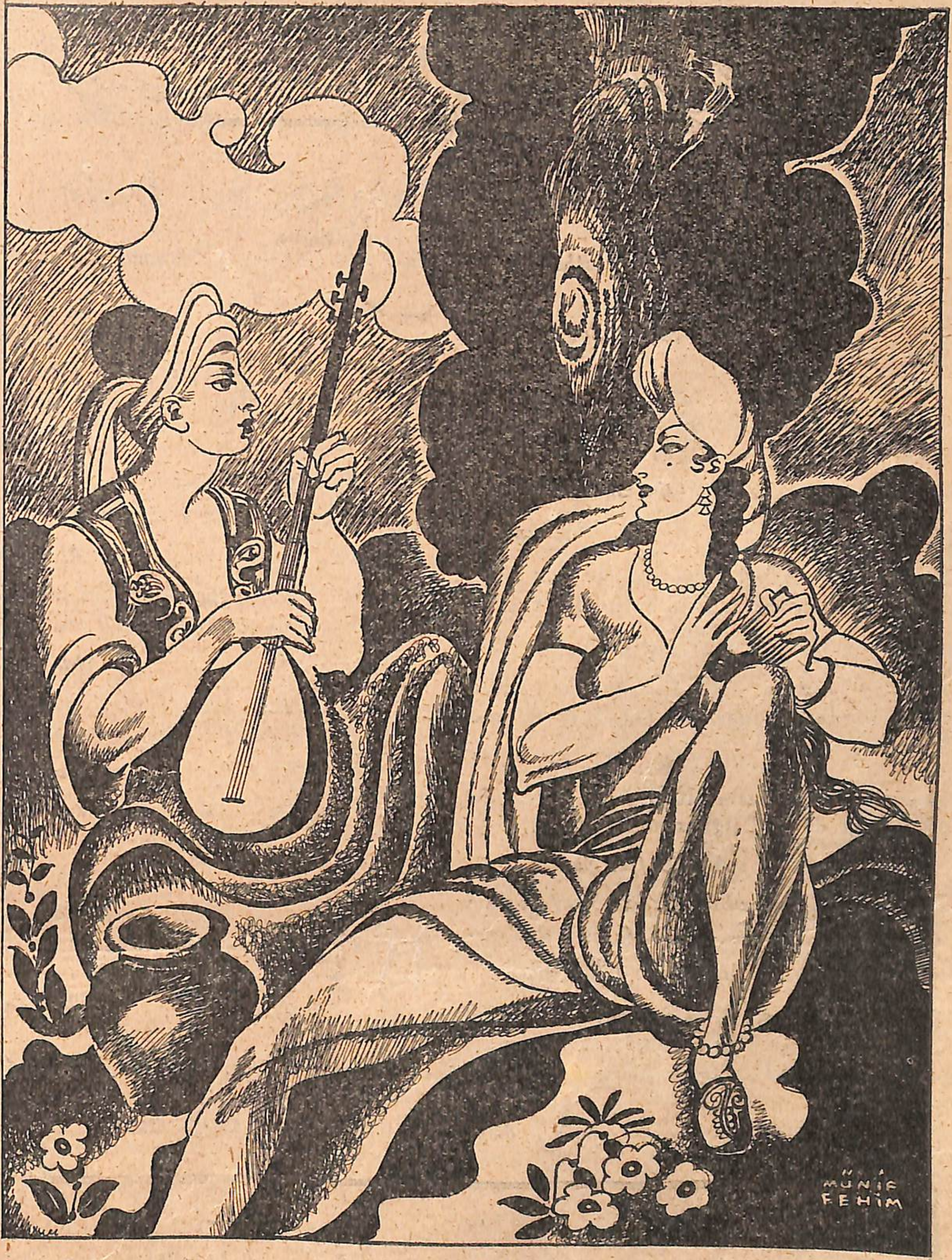

A kara kız, kara kız,
Saçlarını tara kız.

Gönlüm uçtu yuvadan,
Perçeminde ara kız.

Zaman meselesi

Mecdi Sadreddin Sayman, vakıa İş bankası neşriyat müdürüdür amma bankacılardan ziyade bize, yani gazetecilere yakındır ve gazetecidir. Bu iddianın banka mahafilince nasıl telâkki edileceğini bilmemekle beraber ona ait bir fıkrayı anlatayım :

Mecdi, bu yaz İstanbula gelmişti. Gazeteci arkadaşlarile

— Aman, dedi. Ne minnacık, ne şeker şeyler !

Doğan Nadi itiraz etti :

— Amma da yaptın ha ! Dedi. Minnacıklıklarına minnacık amma şeker olduklarını nereden anladın.

Sabık gazetecilerden Şehir meclisi üyesi Sait Kesler cevap verdi :

— Beş sene sonra buradan geçsinler de sen, o zaman gör

Çömezin Röportajları:

13

Memur Zamları ve Esnaf

○

Çizen: RAMİZ

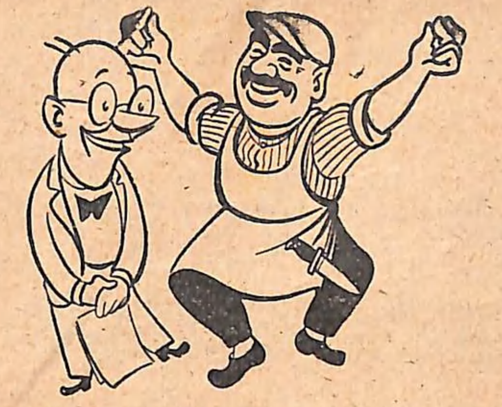

Çömez— Galiba kasap oyunu oynuyorsun?

Kasap— Nasıl oynamam, memurlar eskiden etlerimizi koklayıp geçerlerdi, şimdi yoklayıp geçecekler!

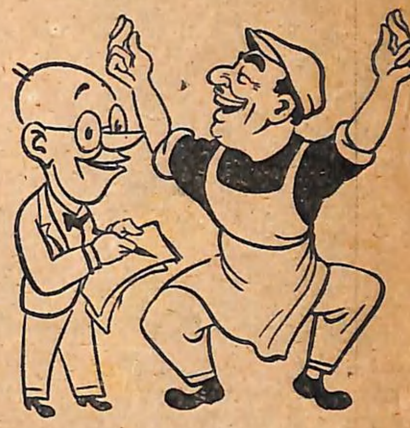

Çömez— Pek gülüyorsun?

Bakkal— Peşin parayı duyduk sıl gülmeyiz!

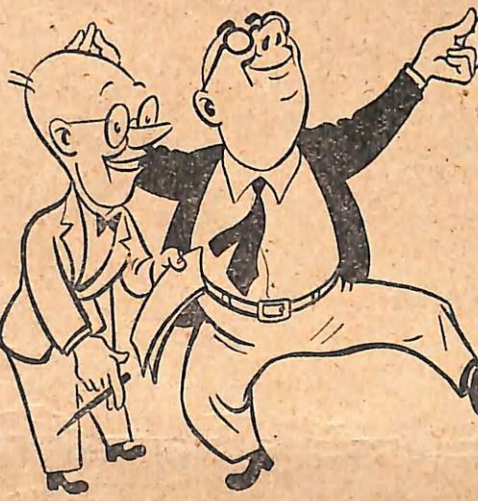

Ev sahibi— Oh, oh, biz de üç aylıkları alacağız demektir.

Çömez— Emekli misin?

Ev sahibi— Hayır, memur kiracıdan üç aydır kira alamamıştım!

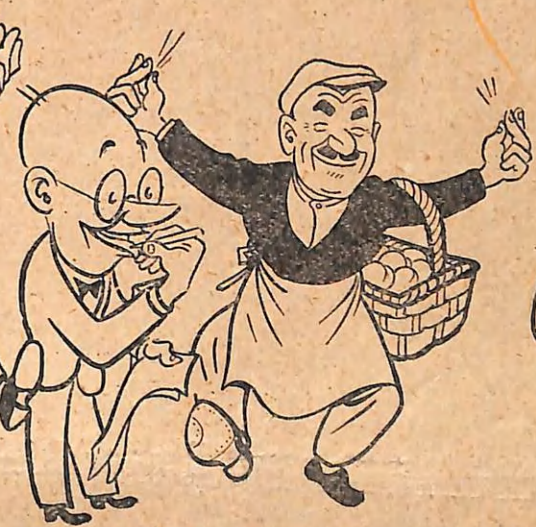

Çömez— Yahu, ne oynuyorsun?

Manav— Nasıl oynamam, zammı alan memurlardan bir kısmı belki meyva bile alacaklar, ona oynuyorum!

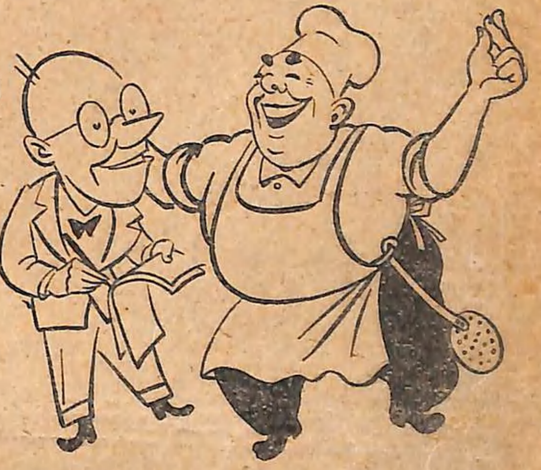

Çömez— Aşcıbaşı, sen de göbek atıyorsun.

Aşcı— Atmaz olurmuyum. Memurlar piyazdan kurtuluyorlar demektir!

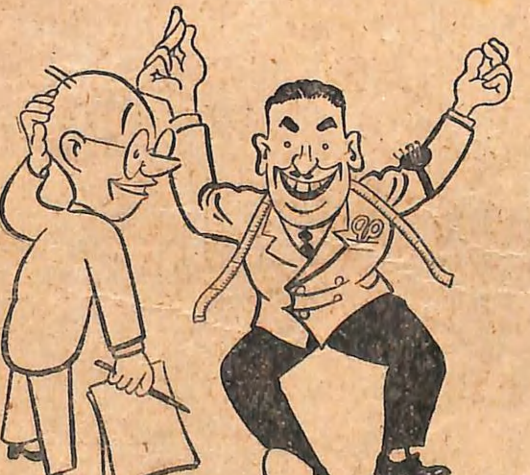

Çömez— Terzibaşı sen niçin oynuyorsun?

Terzi— Memurlarla birlikte biz de mamur olacağız diye oynuyorum!

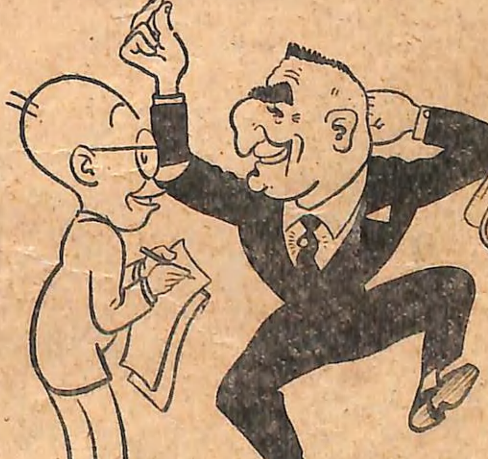

Çömez— Bay sarraf sen de gerdan kırıyorsun.

Sarraf— Tabii kırarım, artık memur maaşı kırmaktan kurtuluyorum!

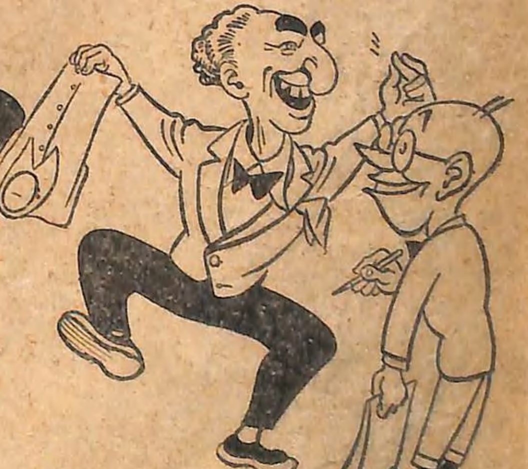

Çömez— Bay Bahar, neden oynuyorsun?

Gömlekçi— Çömez efendi, memurlar ateşten yömlek diye bunlara el sürmüyorlardı, şimdi tutturabildiğimize satacağız, ona oynuyorum!

Hikâye

İntikam

O

Yazan :
ÇALÇENE

Kâmuran, asabî bir baş hareetile kumral saçlarını geriye oğru attı, kıp kırmızı dudakla- titriye titriye :

— Hayır Dündar, dedi. Seinle evlenemem. Ne kendimi e de seni bedbaht etmeğe hakm yok. Biz birbirimizle arka aş kalmalıyız !

Dündar Kâmuranı çıldırası ı seviyor, onsuz yapmasına nkân olmadığını söylüyor :

— Neden, diyordu. Ben bu kaar nefret edilecek adam mım ?

Fakat Kâmuranın sert konuşası karşısında boynunu bükekten başka çare bulamadı even birçok erkek gibi fedaârlık yapmağa razı oldu, titrek ir sesle :

— Pek alâ, dedi. Bahtiyar ol anı temenni ederim !

O gittikten sonra Kâmuran nuzlarından ağır bir yük kalkış gibi ferahladı :

— Oh, diyordu. Bu müziç inndan kurtuldum !

Derhal telefona koştu, ahengi ı ince hislerle yoğrulmuş sesi- :

— Hello, dedi. Sen misin Nimeddin ? Ben Kâmuran. Tayamadın mı ? Demek benimle ı kadar alâkadar değilsin. Halıki ben. Seni yalancı seni. Pe, gelirim. Hemen hemen.

Kalbi heyecanla çarpıyordu izameddin tanıdığı erkeklerin inde ruhuna, kalbine en yakın anıydı. Uzun bir boyu, tunç nginde bir yüzü, geniş omuzrı vardı. O kadar pervasız, c ıdar sevimli küstahtıki : ondan ız etmemeğe imkân yoktu. Dün çşam üzeri Suadiyede asfaltda laşırlarken birden Kâmuran elini tutmuş :

— Seni seviyorum, demişti. İsr misin evlenelim ?!

Bu, ince belli, muhteşem gösli Kâmuranın çoktanberi kledigi bir teklifti. Fakat nç kızlığı tutmuş, bir az naznmak istemişti. Hayretle gör- ki : küstah Nizameddin onu ğların arasına doğru sürüklür. Kurtulmak için çırpınırken ndisini çalıların, çırpıların, klarının arasında yandığını his etti. Birkaç dakika sonra Nizameddin ayağa kalkmış, pervasız bir gülümsemeyle yerde yatan Kâmarunı süzüyordu. O, toplanan; muntazam bacaklarını en mahrem köşelerine kadar açık bırakan eteklerini örtmeğe çalışırken arzusu yarım kalmış insanların dargın tavrıyla :

— Ne olacak, vahşî !

diyebildi. Fakat Nizameddin oralı değildi. Kâmuranın yerden kalkmasina bile yardım etmiyor :

— Ne yapalım, diyordu. İnsan bazen istediğini zorla almasını bilmelidir.

***

Bütün hazırlıklar bitmişti. İki gün sonra büyük gazinoda nişan merasimleri yapılacaktı. Fakat Nizameddin ortalarda yoktu. Derken bir dedikodu, bir fısıltıdır aldı, yürüdü : Nizameddin Mefharetle beraber seyahate çıkmışlar. Mefharet, çok genç, çok cazibeli bir dul kadındı. Bu sene Suadiyede oldukça hafif hareketleri görülmüştü. Nizameddinin sırra kaden bastığı gündenberi o da görünmüyordu. Zaten Nizameddinin böyle habersiz ortadan kayb oluşu pek manasız veya pek manalı bir harekeٰtti.

Kâmurana bu darbe çok ağır geldi. Günlerce yemek yemedi. Çok ağladı. Sokağa çıkmadı.

Birkaç gün sonraydı. Dündar kendisini ziyarete geldi. Bahçede dolaşırlarken :

— Kâmuran, dedi. Çocukluğu bırak. Seni halâ çok seviyorum Aşkıma inan. Bana acı, nolursun evlenelim !

Bir ay sonra Dündarla Kâmuran evlendiler.

***

Sonbaharın ilk günlerinde yeni evliler Ayaspaşadaki apartmanlarına taşınmışlardı. Dündar işine çok erken gidiyor, geç vakıt geliyordu.

Bir gün Kâmuran çocukluk arkadaşı ve sırdaşı Sevimle konuşurlarken o sordu :

— Evlilikten memnun musun?

— Hem de pek çok !

Fakat Sevim, onu şüpheli gözlerle süzüyordu :

— Temenni ederim ki, diyordu Birgün pişman olma. Halbuki Nizameddin sen nişanlanır nişanlanmaz geri dönmüş, af dilemiş, tekrar evlenme talebinde bulunmuştu. Biliyordum ki sen de onu seviyordun. İhtimal halâ seviyorsun !

Kâmuran kestirme bir cevap verdi :

— Evet, halâ seviyorum...

— Oyleyse niçin başkasiyle evlendin ?

— Ondan intikam almak için.

— Dikkat et, ondan intikam alıyorum derken sen bedbaht olmayasın !

Kâmuran, uzun uzun güldü :

— Hiç de bedbaht olmuyorum, dedi. Dündarla evlendim; fakat şimdi, Nizameddinin metresiyim !

Sevim, bir çığlık kopardı :

— Nizameddinin metresi misin ?

— Evet. Fakat yanına gittiğim zamanlar onu görmelisin ; başkasının kocam olmasına tahammül edemiyor, dizlerime kapanarak ağlayor, ağlayor. Ben sevdiğim adamın aşkım yüzünden bu kadar ıztırap çektiğini gördükçe üzülüyor, fakat bana geçmişte yaptığı o edepsizce hareketin bu suretle intikamını aldığıma seviniyorum !

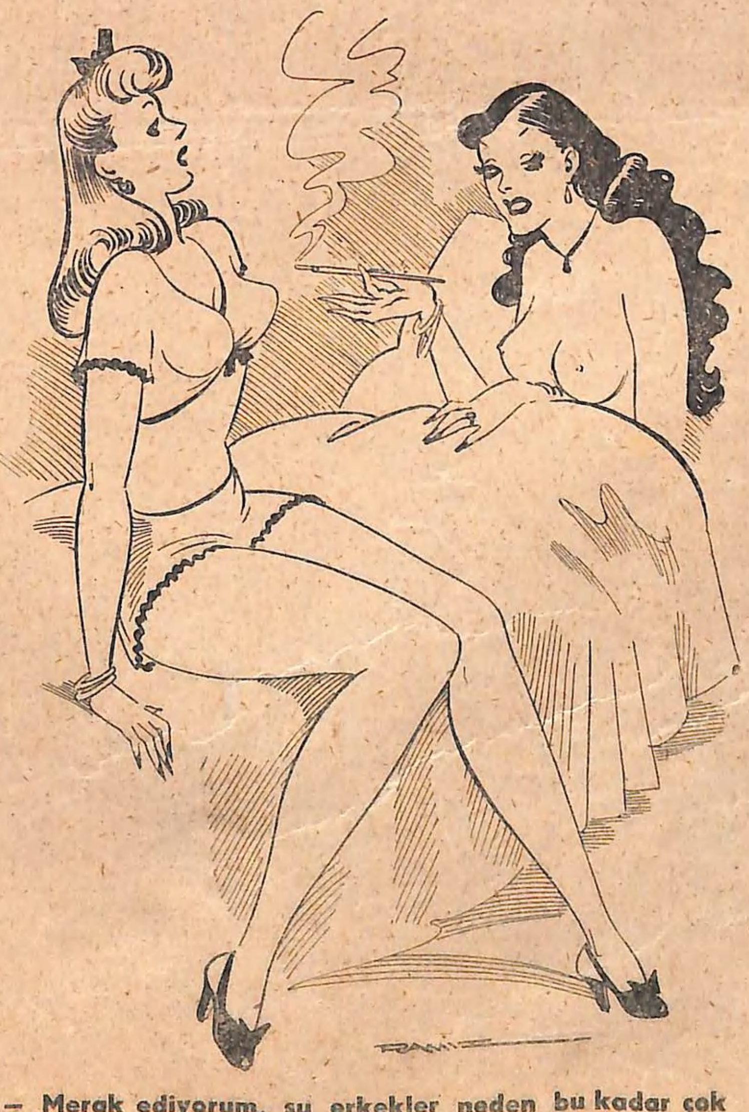

— Merak ediyorum, şu erkekler neden bu kadar çok yalan söylerler ?

— Gayet basit. Biz kadınlar o kadar çok sual sora-

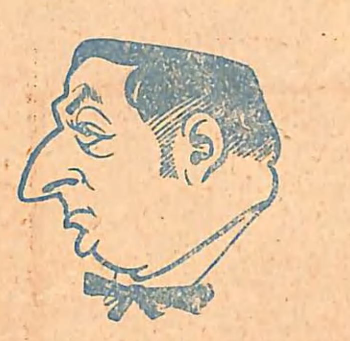

Ceza

Güzel Sanatlar akademisi profesörü ressam Leopold Levi bir tablo yapmış, bir köşeye astırmıştı. Yanında birkaç talebeyle birlikte Çallı İbrahim tablonun önünden geçerken durdu:

— Bu da ne? Dedi. Bunu buraya kim asmış.

Sonra, etrafındakilerin ağzını açmasına meydan kalmadan başladı tenkid etmeğe:

— Böyle tablo mu olur? Bu ne biçim renk, bu ne biçim fırça kullanma, bu ne biçim mevzu, insan...

Talebelerden biri sözünü kesti:

— Efendim, dedi. Bu tablo üstad Leopold Levi'nindir!

Çallı birden hırslandı:

— Öyleyse, dedi. Neden bana demindenberi aleyhinde bulunduruyor da susuyorsunuz. Hepiniz cezalısınız! Şimdi bu tablonun önünde duracak, güzel olduğu hakkındaki kanaatlerinizi bir raporda toplayacak ve ressam Leopold Levi'ye vereceksiniz!

Sulh nedir?

Paris konferansında Amerikan Dış işler bakanı kürsüye çıktı, uzun bir nutuk verdi ve sulhun «bölünmez» birşey olduğunu söyledi.

O oturdu, arkasından Molotov kürsüye geldi:

— Mr. Byrnes'ün nutkunu dinledim, dedi. Fakat maalesef kendilerilerile ayni fikirde değilim. Bence sulh bölünmez değil, bulunmaz bir şeydir.

Nasıl olsa...

Ref'i Cevad Ulunay bir arkadaşıyla yaban ördeği avına çıkmışlardı. Arkadaşı, ateş etmek için, ördeklerin sudan çıkmasını bekliyordu. Ref'i Cevad, hayvanlar sudayken ateş etmeyi tercih ediyordu.

Arkadaşı:

— Yahu, günahtır, dedi. Ördekler uçarken ateş et ki, kaçmaya fırsat bulsunlar. Suda yüzerken ateş etmek avcılığın şanından değıldir.

Ref'i Cevad güldü:

— Merak etme, dostum, dedi. Ben, onlar sudayken de ateş etsem, canlarını kurtarırlar. Nasıl olsa vuramayacağım.

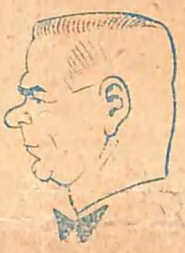

Havale

Jimnastik öğretmeni Hamdi Saver; bir evrakını takip ediyor, günlerdenberi netice alamıyordu. Evrak oradan, buraya mütemadiyen havale ediliyor, işi sallandıkça sallanıyordu. Nihayet dayanamadı, dairenin müdürüne gitti, şikâyet etti. Müdür, memuru çağırdı, adamakıllı haşladı, sonra:

— Çabuk, dedi. Beyin işini yap!

Hamdi Saver, memurla birlikte odadan çıktı. Memur fena halde içerlemişti, söyleniyordu. Hamdi Saver:

— Haksızsınız, dedi. Vazifesini yapmayanlar, cezaya müstahaktırlar.

Memur büsbütün kızdı:

— Beyefendi, dedi. Canımı sıkma, sonra sizi Allaha havale ederim.

Hamdi Saver:

— Hah, dedi. Zaten bir eksiği o kalmıştı. Oraya da havale ediniz de tamam olsun!

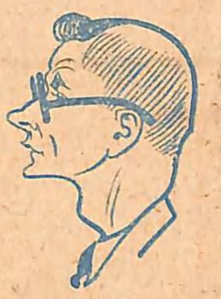

Rekabet

Gazi Terbiye Enstitüsü öğretmenlerinden, müdür muavini ve edebiyat tarihçisi Mustafa Nihat, az konuşur amma uz konuşur.

Enstitü resim şubesinden bir talebe, çok çirkin, kudubet bir müfettişin karikatürünü çiziyordu. Bütün öğretmenler çocuğun başına toplanmışlar, her çizgisine bir bahane bulmağa ve itiraz etmeğe teşne bir halde duruyorlardı. Çocuk nihayet karikatürü bitirdi, altına imzasını atarken öğretmenlerden biri:

— Kat'iyyen, dedi. Müfettiş beye kat'iyen benzemedi.

Mustafa Nihat, ağzını köpürdete köpürdete müdahale etti:

— Rica ederim, dedi. Bu çocuğun Allah'la rekabete çıkacak hali yok a!!

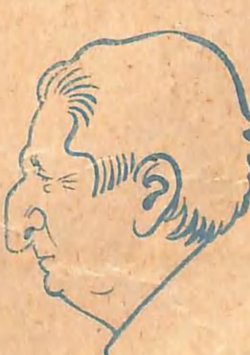

Taktik

Avukat İrfan Emin matbuatın olduğu kadar hukuk mahkemelerinin de tanınmış simalarındandır. Birbirinden bıkmış birçok karı kocayı nikâhlarından kurtarmış, yani boşatmıştır.

Geçen gün kocasından ayrılmak isteyen bir kadın kendisine başvurmuştu. İrfan Emin sordu:

— Kaç yaşındasınız?

Kadın, hiç sesini çıkarmadı: Belliydi ki; yaşını söyleyip söylememek için bir tereddüt geçiriyordu. Tecrübeli avukat:

— Vekâletinizi yapabilmem için, dedi. Hiç olmazsa bundan on sene evvelki yaşınızı bilmem lâzım!

Kadın sevinç içinde cevap verdi:

— Yirmi yedi efendim!

İtiraz

Memur, müdürün odasına girdi, mahzun bir tavırla;

— Efendim, dedi. Babam öldü, izin istiyorum.

Müdür izin verdi, aradan bir ay geçti, memur müdürden tekrar izin istedi ve babasının öldüğünü söyledi. Üçüncü ve dördüncü izin isteyişlerinde de hep babasını öldürdü.

Beşinci defa annesinin öldüğünden bahsetti. Altıncı defa gene müdürün odasına girdi:

— Annem öldü...

Diyecek oldu, müdür hırsla onun sözünü kesti:

— Haydi, dedi. Adamın birden fazla babası olacağını kabul edelim. Fakat birden fazla annesi olmasına ihtimal varmıdı?

Sebebi ne imiş?

İki balıkçı dertleşiyorlardı:

— Be kardeşim dört gündür şuraya oltamı atıyorum bir tek balık bile tutmadım ne dersin?

— Aşk olsun sana Bu kadar şeyi düşünemiyecek ne var. Sen burayı bellemişsin gelip oltanı atıyorsun. Balıklar da seni bellemiş bu tarafa hiç uğramıyorlar.

İmtiyaz Sahibi
ve Neşriyat Müdürü: M. N. ÜYKEN
Basıldığı yer:
PULHAN MATBAASI — İstanbul

TOMBUL TEYZE

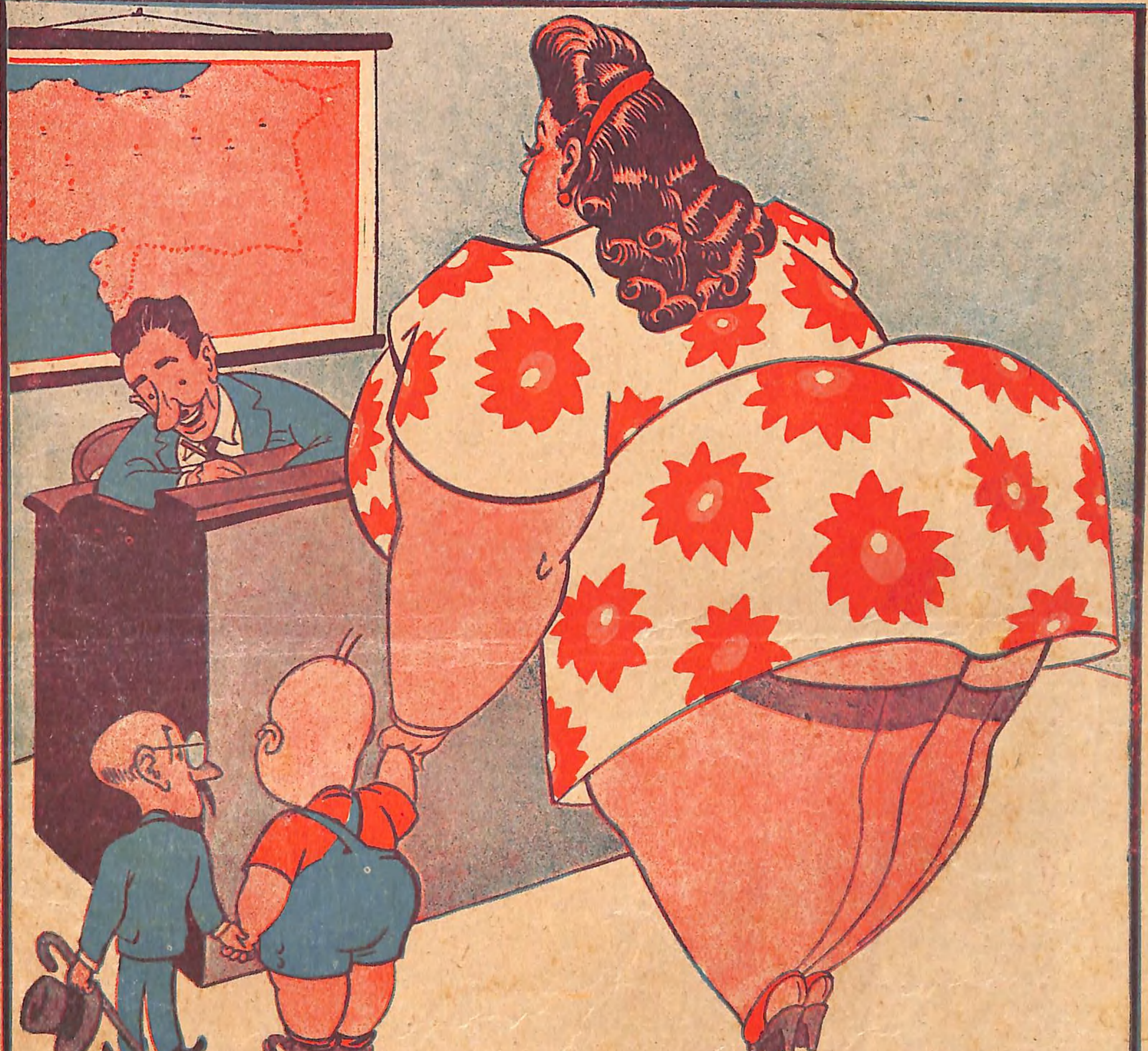

Tombul Teyze Çocuğunu Mektebe Yazdırıyor:

Müdür — **Allah bağışlasın, yavruların ikisi de sizin mi ?**
Tombul Teyze — **Hayır, yanımdaki benim, öteki kaynanamın !**

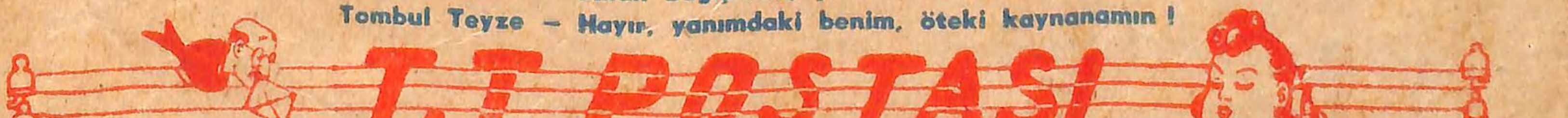

T.T POSTASI

Bozkır : Hüseyin Doğan

S— Teyzeciğim, eşiniz Sıska Dayıya burada çok benziyen biri var, kendisi mi yoksa kardeşi mi?

C— Kendisidir. Geçende bakkala gidiyorum diye benden on dakika izin almıştı, mutlaka oraya kaçmıştır!

Bursa : Nurhoyat Marmara

S— Teyzemiz, kızınız (Pamuk) meydanlarda yok, merakdayız, yoksa sattınız mı?

C— Merak buyurmayın.. Henüz satmadık, (Bakır) gibi kızağa çektik, biraz telleyip pulladıktan sonra sefere çıkaracağız!